

Продължавам с представянето в [библиотеката](#) на [desebg.com](#) на поредицата „**Български свещеници, пострадали и гонени за вярата в най-ново време**”

на игумения

Валентина Друмева,

посветена на свещениците, убивани и преследвани по времето на тоталитарното управление на БКП.

От 2007 г. игуменията на Калоферския девически манастир „Св. Въведение Богородично” събира сведенията за репресиите срещу тази част от българското общество, нещо което Българската православна църква отдавна трябваше да направи.

До момента тя е издала общо 15 тома, съдържащи информации за съдбата на над 500 свещеници, обект на различни репресии след 9 септември 1944 г., като трудът ѝ е благородно подкрепен от българския манастир „Св. Георги Зограф” в Света Гора, Атон, който отпечатва този сериозен изследователски труд.

Тази неделя представям **том 10** от поредицата, в който са събрани данни за страданията и мъченичеството на общо 47 свещеници. Те са от различни краища на България: селата Торос, Подгоре, Бреница, Галово, Девенци, Стубел, Пейчиново, Рабиша, Дреновец, Селановци, Гложене, Бързина, Остров, Върбешница, Батулия, Тлачене, Търнак, Горнак и др.

А също така и от градовете Кърджали, Луковит, Видин, Горна Джумая (днес Благоевград), Червен бряг и Бяла Слатина.

В този том също така е описано и мъченичеството на групи свещеници от няколко населени места, а именно – от Софрониево, Врачанско; Брегово, Видинско; Лом, Монтанско и Славовица, Плевенско.

Към свещениците от Видинския регион, освен тези от самия град Видин и Брегово в този том има информация и за техните братя по вяра и съдба от видинските села Връв и Ново село. Интересно е, че повечето репресии срещу тях са свързани с периода на провеждането на насилствената колективизация и съпротивата на селяните срещу масовизацията на ТКЗС в Северозападна България.

Показателна е чистката срещу свещениците в гр. Брегово след 9 септември 1944 г. Дотогава от пограничния град са излезли общо 12 свещенослужители, но тази духовна традиция, както пише игумения Валентина Друмева е прекратена през атеистичния период.

Трима са пострадали при комунизма – отец Васил Попов, осъден от „народния съд“ на 10 години затвор и глоба. Неговият събрат свещеник Йордан Панов е убит веднага след 9 септември 1944 г.

Третият местен свещеник отец Цветан Търтев. Той се обявил против комунистическите кощунства, при които с вар били замазани стенописите на храма. Около неговата смърт са останали съмнения, тъй като е починал изненадващо след операция в болница, която преминала успешно. Комунистите не позволили да бъде погребан при своите предшественици в църковния двор и няколко дни тялото му е държано в дома му с надеждата, че ще се получи разрешение, но това не е станало.

Както и в останалите томове след всеки един разказ на репресиран свещеник са посечени източниците на информация, които са най-разнообразни – от държавни архиви, през свидетелства на местни хора, до писмени свидетелства и др.

„Атеистичната власт дойде с неудържимия стремеж да унищожи всяка духовност. Действателно с насилие, тя оскърби триединната природа на човека – тяло, душа и дух. В

Гоненията на българските свещеници при комунизма (част 10)

Написано от Христо Христов
Неделя, 18 Септември 2016 09:36

това е нейното най-голямо престъпление спрямо човешката личност”, посочва в предговора игумения Валентина Друмева.

Тя е убедена, че „изтезанията на свещениците от атеистичните власти, и особено отнемането на живота им, е мъченичество, което на небето се увеличава с изповедническа святост”.

Виж представянето на предходните токове - в секция "ПАМЕТ", рубрика ["Книги"](#) на сайта.

Игумения Валентина Друмева, „Български свещеници, пострадали и гонени за вярата в най-ново време”, том 10, издава Славянобългарски манастир „Св. Вмчк Георги Зограф”, Света гора, Атон, 2011 г., 276 страници.